

Θεσσαλονίκη - Απίστευτο περιστατικό: Αστυνομικός ζήτησε από τον Δημήτρη Αντωνίου να αποδείξει πως δεν έχει δεξί χέρι

/ [Γενικά Θέματα](#)

Μία από τις κωμικοτραγικές καταστάσεις που μπορεί να ζήσει κάποιος στην Ελλάδα περιγράφει σε ανάρτησή του ο ακτιβιστής για τα δικαιώματα των ΑμεΑ και ηθοποιός από τη Θεσσαλονίκη, Δημήτρης Αντωνίου.

Σε σχετική ανάρτησή του ο Δημήτρης Αντωνίου αναφέρεται στη διαδικασία που ακολούθησε προκειμένου να βγάλει διαβατήριο, αρχής γενομένης από το αστυνομικό τμήμα στο οποίο θα έκανε την αίτηση. Σύμφωνα με τον ίδιο, δεδομένου πως στο κοντινότερο τμήμα - αυτό της Καλαμαριάς - δεν ήταν δυνατή η πρόσβαση σε άτομα με αναπηρία, χρειάστηκε να μεταβεί στους Νέους Επιβάτες, όπου «μόνο εκεί μπορούσε».

Η συνέχεια εκτυλίχθηκε με αντίστοιχο τρόπο: «Ο αστυνόμος είναι σοβαρός και κοιτάει όλα τα έγγραφα που χρειάζονταν. Μετά κοιτάει εμένα. Μετά κοιτάει πάλι τα χαρτιά. Μετά πάλι εμένα. Και μετά μου κάτι τη μαγική ερώτηση: “Που είναι το δεξί σου χέρι;”. Μου πέρασαν πολλές απαντήσεις από το νου. Προβάδιμα όμως

είχε μία: “Το άφησα στο σπίτι, γιατί μου ζήτησε η μάνα μου “να της δώσω ένα χεράκι” με τις δουλειές”. Τελικά όμως δίστασα και είπα την αλήθεια» διηγείται ο Δημήτρης Αντωνίου, προσθέτοντας πως του εξήγησε ότι έχασε το χέρι του σε τροχαίο ατύχημα πριν χρόνια.

Και συνεχίζει: «“Στην ταυτότητά σου γιατί έχεις το δεξί σου χέρι;” Πείτε την αλήθεια... δεν σας περνάνε και εσάς πολλές απαντήσεις από το μυαλό; Εγώ όμως είμαι καλό παιδί και” τον λυπήθηκα”. Του απάντησα ψυχραιμα και ειλικρινά. Αυτός όμως δεν με λυπήθηκε. Έριξε τη βόμβα του. “Θέλω ένα χαρτί γιατρού που να λέει ότι δεν έχεις δεξί χέρι. Και να γράψει και γιατί δεν έχεις χέρι”. Την συνέχεια δεν σας τη λέω, γιατί μια μέρα μπορεί να τα βάλω σε καινούργια παράσταση. Βλέπετε όμως ότι δεν φταίω εγώ, έτσι;; Η ελληνική πραγματικότητα γεννάει την κωμωδία, όχι εγώ» σχολιάζει ο Δημήτρης Αντωνίου.

Δείτε ολόκληρη την ανάρτηση:

Με ρωτάνε συχνά πως μπορώ να διακωμωδώ καταστάσεις που θα έπρεπε να με εξοργίζουν. Ας πάρουμε ένα παράδειγμα και να μου πείτε εσείς εάν και πως μπορώ...

Πριν λίγους μήνες χρειάστηκε να βγάλω διαβατήριο. Παίρνω τηλέφωνο το κοντινότερο αστυνομικό τμήμα (Καλαμαριά) να ρωτήσω αν έχω πρόσβαση. Μου λένε όχι. Λέω κάποιο άλλο εδώ κοντά; Μου λένε όχι, κανένα. Και πως θα βγάλω διαβατήριο, ρωτάω. Θα πας στους Νέους Επιβάτες, μόνο εκεί μπορείς. Ψυχραιμία Δημήτρη, λέω μέσα μου. Ευκαιρία για εκδρομούλα.

Τρώμε κινησούλα και φτάνουμε με τη Βάσια σε 1 ώρα και 15 λεπτά. Όλα καλά Μήτσο, λέω στον εαυτό μου. Η δουλειά σου να γίνει. Και πάω να μπω στο κτήριο. Η ράμπα που θα μου έδινε την πολυπόθητη πρόσβαση είναι μία στενή, απότομη και σκουριασμένη κατασκευή. Με μια περίεργη στροφή που μου έβγαζε το μισό αμαξίδιο στον αέρα. Ψυχραιμία Τζίμη, το χεις.

Κα πράγματι τα καταφέρνω. Επιτέλους ! Ξεκινάω να ψαχνω το αρμόδιο γραφείο. Το ασανσέρ είναι ok. Πάμεεεεε μητσάρα, τσιρίζω χαρούμενος μέσα μου. Και φτάνω στο γραφείο. Τέλεια.

Ο αστυνόμος είναι σοβαρός και κοιτάει όλα τα έγγραφα που χρειάζονταν. Μετά κοιτάει εμένα. Μετά κοιτάει πάλι τα χαρτιά. Μετά πάλι εμένα. Και μετά μου κάτι τη μαγική ερώτηση

«Που είναι το δεξί σου χέρι;»

Μου πέρασαν πολλές απαντήσεις από το νου. Προβάδιμα όμως είχε μία

«Το άφησα στο σπίτι, γιατί μου ζήτησε η μάνα μου “να της δώσω ένα χεράκι” με τις δουλειές». Τελικά όμως δίστασα και είπα την αλήθεια.

«Έχασα το χέρι μου πριν χρόνια σε ένα τροχαίο ατύχημα» και με το που τελειώνω

την πρόταση, αρχίζω και αγχώνομαι με τη χαζομάρα που είπα. Αν δεν καταλάβει τη μεταφορά και με βάλει πρώτα να κάνω δήλωση για απολεσθέντα;; Αλλά όχι, ευτυχώς το πιασε,

«Στην ταυτότητα σου γιατί έχεις το δεξί σου χέρι;;»

Πείτε την αλήθεια... δεν σας περνάνε και εσάς πολλές απαντήσεις από το μυαλό;;

Εγώ όμως είμαι καλό παιδί και'' τον λυπήθηκα''. Του απάντησα ψύχραιμα και ειλικρινά. Αυτός όμως δεν με λυπήθηκε. Έριξε τη βόμβα του

«Θέλω ένα χαρτί γιατρού που να λέει ότι δεν έχεις δεξί χέρι. Και να γράψει και γιατί δεν έχεις χέρι»

Την συνέχεια δεν σας τη λέω, γιατί μια μέρα μπορεί να τα βάλω σε καινούργια παράσταση. Βλέπετε όμως ότι δεν φταίω εγώ, έτσι;; Η ελληνική πραγματικότητα γεννάει την κωμωδία, όχι εγώ ☐

Τα υπόλοιπα θα τα πούμε από κοντά στο θέατρο Σοφούλη ☐

"Στα καλά του καθισμένου 2,5" 📏

voria.gr